

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021.

Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

*Αιμιλιανού επισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος
επισκόπου Κρήτης, Τριανταφύλλου νεο-
μάρτυρος εκ Ζαγοράς, Αναστασίου νεο-
μάρτυρος εν Θεσσαλονίκη, Καθρινίκου
μητροπολίτου Εδέσσης.*

έτος 14^ο Τεύχος 616

I.M.K.A.O.

I.N. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Ο άγιος Καλλίνικος, Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

(Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου)

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τήν Συνεδρίασή της τῆς 23ῆς Ἰουνίου 2020, μέ πρόταση τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὕστερα ἀπό τεκμηριωμένη εἰσήγηση τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατέταξε στό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Καλλινίκου, μιά ὁσία καί ἑξαγιασμένη μορφή τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέ ἀξίωσε ὁ Θεός νά ζήσω γιά δεκαπέντε (15) χρόνια στήν ἴδια στέγη, στό Ἐπισκοπεῖο, μέ ἕναν Ἐπίσκοπο πού εἶχε ὅλα τά κριτήρια καί τίς προϋποθέσεις τῆς ἀγιότητος. Πρόκειται γιά τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Καλλίνικο.

Τὴν ἴδια μαρτυρία δίνει καὶ ὁ διάδοχός του στὸν θρόνο τῆς Ἐδέσσης, ὁ νῦν Μητροπολίτης Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος τὸν γνώρισε ἀπὸ κοντά, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο ἤμασταν Ἱεροκήρυκες συνεργάτες του, ἀλλὰ τὸ ἐπιβεβαιώνουν καὶ τὰ μέλη τοῦ ποιμνίου του, πού τὸν γνώρισαν ἀπὸ κοντά. Μετὰ τὴν κοίμησή του, ἔγραψα τρία βιβλία μέ τίτλους «Μαρτυρία ζωῆς» (1985), «Κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας» (1998), «Καλλίνικος, Μητροπολίτης Ἐδέσσης, μιά “ὀσιακή μορφή”» (2015).

Πέραν αὐτῶν, κατὰ καιροὺς ἔγραψα διάφορα ἄρθρα πού παρουσιάζουν τὴν ἐκπληκτικὴ μορφή του. Τὸν γνώρισα ἀπὸ μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου στό Ἀγρίνιο, ὅταν ἦταν Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ μέ ἐντυπωσίαζε ἡ ἀσκητικὴ του ἐμφάνιση, ἡ μοναχικὴ ἀπλότητά του, ὁ γλυκύτατος λόγος του, ἡ ὄλη φυσιογνωμία του. Ἐρχόταν στό Χριστιανικὸ Οἰκοτροφεῖο, ὅπου ἔμενα, καὶ ὅλοι θαυμάζαμε τὸν προσεκτικό, εὐχάριστο, ἀπλό κληρικό. Ὅταν ἔγινε Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας, τὸν ἀκολούθησα στὴν ἐπισκοπικὴ διακονία του καὶ ἔμεινα μαζί του στό Ἐπισκοπεῖο, περίπου δυόμισα χρόνια ὡς λαϊκός καὶ ἔπειτα περίπου δεκατρία χρόνια ὡς Κληρικός, συνολικά δεκαπέντε χρόνια.

Ἄκουγα σοφὰ λόγια, μουῦμην στό ἐκκλησιαστικὸ φρόνημά του, ἔβλεπα ἕναν «ἀσκητὴ Ἐπίσκοπο». Δέν ἔβλεπα τίποτε πού νά μέ προβλημάτιζε. Ἐπειδὴ παράλληλα πήγαινα στό Ἅγιον Ὄρος, δέν τὸν ξεχώριζα ἀπὸ ἕναν ἐξαγιασμένο ἀγιορεῖτη μοναχό.

Εἶναι θαυμαστό πῶς προσπαθοῦσε νά μέ παιδαγωγῆσιν ἐκκλησιαστικά. Ὅταν τοῦ ἐκμυστηρεύθηκα τὸν πόθο μου νά γίνω Ἱερομόναχος, ἐκεῖνος μοῦ ἔδωσε νά μελετήσω τὸ «Συμβουλευτικὸ Ἐγχειρίδιο» τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, πού εἶναι ἡ περίληψη τῆς Φιλοκαλίας τῶν ἱερῶν Νηπτικῶν. Καὶ ὅταν ἄρχισα νά κηρύττω στοὺς Ναούς, μοῦ συνέστησε νά διαβάσω ἕνα ἄλλο κορυφαῖο ἔργο τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου μέ τὸν τίτλο «Ἐορτοδρόμιον», στό ὁποῖο ὁ ἅγιος Νικόδημος, ἐρμηνεύοντας τοὺς Κανόνες τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, χρησιμοποιοεῖ ὅλους τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας κάνοντας καταπληκτικὰ θεολογικὰ ἐρμηνευτικὰ σχόλια. Καὶ μόνον αὐτὴ ἡ πράξη του δείχνει τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημά του καὶ τὸν τρόπο τῆς Ἐπισκοπικῆς του διακονίας.

Νά σημειωθῆ ὅτι τὰ δύο αὐτὰ ἐκπληκτικὰ κείμενα τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, τὰ διάβαζε καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἔτσι ἐντασσόταν στὴν νηπτικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης μάρτυς παρακολούθησα ἀπὸ κοντά ὄλη τὴν ἐπισκοπικὴ του διακονία, τὴν προσωπικὴ του ζωή, τὴν σεμνότητά του, τὴν ἀφιλαργυρία του, τὸν πόνο τῆς καρδιᾶς

του από όσα έπληροφορεΐτο, τό σύννου και εύχάριστο τοϋ χαρακτήρα του, τήν προσευχή του, τήν καθαρότητα τοϋ βίου του, τό έκκλησιαστικό φρόνημά του, τήν εύφυΐα του και πολλά άλλα, τά όποΐα έχω περιγράψει στά βιβλία πού έξέδωσα.

Έκεΐ όμως πού είδα τό μεγαλειό του ήταν ό τρόπος αντιμετώπισεως τής άσθενείας του, μετά τήν έγχείριση στον έγκέφαλο για τον όγκο πού είχε δημιουργηθῆ (γλύωμα) μέχρι τήν κοίμησή του. Έξομολογήθηκε πριν τήν επέμβαση, κάτι πού έκανε συχνά· υπαγόρευσε τήν διαθήκη του σε Συμβολαιογράφο, όπου ζητούσε τό έλεος τοϋ Θεοϋ να τον συνοδεύη μετά τήν έκδημία τής ψυχῆς του· προσευχόταν αδιάλειπτα μέ τήν εύχή «γεννηθήτω τό θέλημά σου»· άφησε τον έαυτό του στην Πρόνοια τοϋ Θεοϋ· έφθασε σε μεγάλο βάθος αϋτομεμψίας και ταπεινώσεως· πρόσεχε να μή δεχθῆ κανέναν απολύτως λογισμό, ώστε να παρουσιασθῆ καθαρός στο φοβερό βήμα τοϋ Χριστοϋ· είδε τήν Παναγία τήν Προυσιώτισσα μέσα στο Φως και πολλά άλλα.

Μοϋ έδωσε ό Θεός τήν δωρεά να δώ τά τέλη ενός Άρχιερέως, ως ενός άγιορείτου άσκητοϋ, ενός πραγματικοϋ έρημίτου μοναχοϋ. Πάνω στο κρεβάτι τής άσθενείας του, όπου συνεχώς δόξαζε τον Θεό, έβλεπα έναν όσιο άσκητή και μάρτυρα, μέ τον τρόπο πού αντιμετώπιζε τήν άσθένειά του, και όχι απλώς έναν Έπίσκοπο. Τό άλλο θαυμαστό πού αισθάνθηκα είναι ότι ειρήνευε τούς ανθρώπους πού τον πλησίαζαν και είδα θαυματουργικές έπεμβάσεις.

Καθόμουν δίπλα του στο κρεβάτι τοϋ νοσοκομείου, διαβάζοντας κυρίως τήν «Φιλοκαλία τών ιερών Νηπτικών» και μέ τρόπο άνέκφραστο θεραπεύθηκα από μιά σωματική άσθένεια πού μέ ταλαιπωρούσε εκείνον τον καιρό. Άλλά και κατά τήν έξόδιο άκολουθία του θεράπευσε από μιά πολυχρόνια άσθένεια μιά πνευματική του θυγατέρα, από τήν Αϊτωλοακαρνανία, ή όποία δέν μπορούσε να θεραπευθῆ από πολλούς ιατρούς τούς όποιους είχε έπισκεφθῆ.

Οι θαυματουργικές του έπεμβάσεις είναι πολλές. Άκόμη όσο ζούσε έλευθέρωσε μέ τίς προσευχές του ανθρώπους από τά δαιμόνια πού τούς είχαν καταλάβει. Στά βιβλία πού έγραψα περιγράφω τέτοια θαυματουργικά σημεία. Μετά τήν κοίμησή του έμφανίζεται στον ύπνο πολλών ανθρώπων και τούς βοηθά άποτελεσματικά, όπως και πολλοί όμολόγησαν ότι ώφελήθηκαν ποικιλοτρόπως από τον Καλλίνικο, όταν τον επικαλέσθηκαν ή όταν έπισκέφθηκαν τον τάφο του. Η όλη χαρισματική προσωπικότητά του και τό ήθος του φαίνεται καθαρά σε τρία κείμενα, ήτοι

τόν λόγο του κατά τήν χειροτονία του σέ Ἐπίσκοπο, τόν λόγο του κατά τήν ἐνθρόνισή του, καί τήν διαθήκη του.

Ἄν σέ αὐτά τά κείμενα προστεθῆ καί μιά ἀπό τίς τελευταῖες του ἀπομαγνητοφωνημένες προφορικές ὁμιλίες μέ τίτλο «τό ἔνδυμα τῆς ψυχῆς», τότε συμπληρώνεται ὅλη ἡ ἀτμόφαιρα αὐτοῦ τοῦ χαρισματικοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Σκέπτομαι ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τόν τελευταῖο καιρό, μέ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί εἰδικά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου πλούτισε τό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μέ συγχρόνους ἀγίους, μέ ἀστέρια φωτεινά πού λάμπουν στό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι αὐτοί εἶναι ἱερομόναχοι ἢ μοναχοί, κανεῖς Ἐπίσκοπος.

Ὅμως ὑπάρχουν λαμπροί καί ἐξαγιασμένοι Ἐπίσκοποι, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Ἐδέσσης Καλλίνικος, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν ἴδια χάρη ἀγιότητας, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀρχιερωσύνη τους. Ὁ Θεός δίνει σέ ὅλους τήν Χάρη Του, κυρίως σέ Ἐπισκόπους γιά νά ἐκπληρώνουν τό ὕψος τῆς διακονίας τους. Ἡ ἀγιότητα δέν περιορίζεται μόνον σέ μοναχούς καί ἱερομονάχους, γιατί μιά τέτοια νοοτροπία συνιστᾷ ἔλλειμμα ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καί ἐπεκτείνεται σέ ὅλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Πάντως, ἀξιώθηκα ἀπό τόν Θεό νά γνωρίσω ἕναν ἐξαγιασμένο Ἐπίσκοπο καί ἡ μαρτυρία μου δέν εἶναι ὑποκειμενική, ἀλλά νομίζω ἀληθινή. Τήν ἴδια μαρτυρία δίνει καί ὁ «παραδελφός» μου, Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά προσμετρηθῆ στούς διαδόχους του, καί πληθώρα Ἀρχιερέων, τῶν ὁποίων οἱ ἀπόψεις δημοσιεύθηκαν στά βιβλία μου.

Ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσσης Καλλίνικος, ὅταν τόν ἔβλεπε κανεῖς, ἰδίως στήν θεία Λειτουργία, ὅπως κάποιος παρατήρησε, ἦταν μιά «ζωντανή ἀγιογραφία». Καί κατά τόν μακαριστό π. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο ἦταν «μία ὀσιακή μορφή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί «ἐδόξασε δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς ζωῆς, τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί ἐτίμησεν ὅσον ὀλίγοι, τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν», εἶχε «ὀσιακή βιοτή καί ὀσιακά τέλη». Καί ὁ ἅγιος Παῖσιος τόν χαρακτήριζε «Ἅγιο Ἐπίσκοπο». Κατά τήν μαρτυρία τοῦ πνευματικοῦ του τέκνου Ἱερομονάχου π. Παῖσιου, ὁ ἅγιος Παῖσιος «πολύ ἐξετίμησε τόν Καλλίνικο γιά τήν εὐλάβεια καί τήν ἀγάπη του στήν Ἐκκλησία. “Ἅγιος Ἐπίσκοπος” ἔλεγε καί εἶχε πεῖ ὅτι δέν ξαναεἶδε ἄλλον ἐπίσκοπον σάν τόν Καλλίνικο μέχρι τότε».

Νά ἔχουμε τήν εὐχή του καί τίς πρεσβεῖες του.